

Ontvossen

Belevissen van een beginnende vogelaar

Wat hebben wij vogelaars toch een heerlijke hobby. En nog bijna gratis ook. Okee, die kijker kost wat, maar die gaat een leven lang mee. Het enige wat je verder hoeft te doen is naar buiten gaan en je oren en ogen de kost geven. Ook een lockdown of een flinke zuidwester houdt ons niet tegen. We vogelen vrolijk voort.

Maar wacht. Het gaat helemaal niet zo goed met ons hobby materiaal. Minder eufemistisch: best slecht. De vogels staan er ronduit beroerd voor. Vogelgriep maakte nog nooit zoveel slachtoffers, gebouwbroeders verliezen in rap tempo hun broedplaatsen en insecteneters krijgen hun kinderen niet groot. Niet alleen zeldzame soorten worden steeds zeldzamer, ook algemene soorten hebben te maken met snel krimpende populaties. Als het zo doorgaat valt er over twintig jaar bar weinig te vogelen. Predatie is ook wel een dingetje. De comeback van de roofvogel, de alom aanwezige vos, dakbroedende stadsmeeuwen... Al die beesten moeten ook eten.

De stand van onze natuur stemt niet vrolijk. Een vraag in de app-groep Samen Vogelen om mee te helpen bij de **bescherming** van weidevogelnesten komt als geroepen. Zo kan ik iets bijdragen zonder direct de A12 te blokkeren. Bij boer Piet van boerderij Het Eiland bij Broek in Waterland plaatsen vrijwilligers van Water, Land & Dijken elk jaar vossenrasters rond twee percelen waar weidevogels graag broeden. En na het broedseizoen halen ze ze ook weer weg. Anders kan de boer niet maaien en klimt zo'n vos het jaar erop gewoon over het gras. De vogels zijn inmiddels uitgebroed en met een groepje gaan we op een woensdag aan de slag.

Een vossenraster klinkt high-tech, maar is gewoon een serie lage schrikdraden die stroom krijgen via een zonnepaneel. Als zo'n vos het weiland op wil sluipen, krijgt ie een tik. Het is een bloedhete dag in juni als we de rasters ontmantelen. Eerst de stroom eraf natuurlijk. Dan het draad van de paaltjes trekken en oprollen maar. De laagste draden zitten soms goed vast in het gras. Nooit gedacht dat ik van vogelen spierballen zou krijgen. Boven onze hoofden vliegen gillende Kieviten en Tureluurs. Ze zijn toch geen kind kwijt? Hopelijk is het afleidingsgedrag.

Na het werk zijn er boerenboterhammen in de schuur. We gluren even in het zwaluwnest en er komen papieren op tafel. Gedurende het hele broedseizoen is door de vrijwilligers bijgehouden wat er gebroed heeft. Boer Piet krijgt straks een bedrag per nest. Negentig euro voor een Grutto, vijftig voor een Kievit. Verschil moet er zijn. Een Watersnip doet honderd, dat is voor iemand van de guldengeneratie wel weer logisch. Grappig dat vogels zo geld in het laatje brengen. Boer Piet vindt het allemaal wel prima, die vogelaars op z'n erf. Zodra de nieuwe accu in z'n boot zit, gaan we samen door Waterland varen. Tophobby!

Groenling